

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie

Odpůrkyně: W. Sp. z o.o.

Předběžná otázka

Musí být článek 167, čl. 168 písm. a), čl. 178 písm. a) a článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ a zásady neutrality a proporcionality vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 88 odst. 3a bod 4 písm. c) ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004 o dani ze zboží a služeb; Dz. U. z roku 2011 č. 177 položka 1054, ve znění pozdějších předpisů), které odepírá osobě povinné k dani nárok na odpočet DPH při nabytí práva (majetku), které je považováno za zdánlivé ve smyslu vnitrostátního občanského práva, bez ohledu na to, zda cílem plnění bylo daňové zvýhodnění, jehož poskytnutí by bylo v rozporu s jedním nebo několika cíli směrnice, a zda toto plnění představovalo základní cíl přijatého smluvního ujednání?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polsko) dne 25. února 2022 – SM, KM v. mBank S.A.

(Věc C-140/22)

(2022/C 284/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: SM, KM

Žalovaná: mBank S.A.

Předběžné otázky

Musí být čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾, jakož i zásady efektivit a rovnocennosti vykládány v tom smyslu, že brání soudnímu výkladu vnitrostátní právní úpravy, podle kterého v případě, že jsou ve smlouvě obsažena zneužívající ujednání, bez nichž nelze smlouvu plnit:

1. smlouva se stává trvale neúčinnou (neplatnou) se zpětnou účinností od okamžiku jejího uzavření až poté, co spotřebitel učiní prohlášení, že nesouhlasí s tím, aby zneužívající ujednání zůstala v platnosti, je si vědom důsledků neplatnosti smlouvy a s neplatností smlouvy souhlasí,
2. promlčecí lhůta pro nárok podnikatele na vrácení bezdůvodných plnění, která poskytl na základě smlouvy, začíná běžet až ode dne, kdy spotřebitel učiní prohlášení uvedené v bodě 1, a to i v případě, že spotřebitel předtím o vrácení požádal a podnikatel mohl předem předpokládat, že smlouva, kterou sepsal, obsahuje zneužívající ujednání,
3. spotřebitel může požadovat zákonný úrok z prodlení až ode dne, kdy učinil prohlášení uvedené v bodě 1, a to i v případě, že předtím podnikatele o zaplacení požádal,

4. nárok spotřebitele na vrácení plnění, která poskytl na základě neplatné smlouvy o úvěru (splátky úvěru, poplatky, provize a pojistné), musí být snížen o ekvivalent úroků z jistiny, na které by banka měla nárok, pokud by smlouva o úvěru byla platná, zatímco banka může požadovat vrácení plnění, která poskytla na základě téže neplatné smlouvy o úvěru (jistina úvěru), v plné výši?

(¹) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Wojewódzkim Sądem Administracyjnym we Wrocławiu (Polsko) dne 1. března 2022 – YD v. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Věc C-146/22)

(2022/C 284/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: YD

Žalovaný: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 2 odst. 1 písm. a) a c), čl. 14 odst. 1, čl. 24 odst. 1 a čl. 98 odst. 1 až 3 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹) ve spojení s čl. 6 odst. 1 a 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (²), ve spojení s body 1 a 12a přílohy III této směrnice a bodem 4 a 7 odůvodnění směrnice o DPH, jakož i zásada loajální spolupráce, zásada daňové neutrality, zásada legality daně a zásada právní jistoty takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou jde v projednávané věci, která stanoví sníženou sazbu DPH ve výši 5 % pro potraviny, mimo jiné nápoje obsahující mléko, s odkazem na kód kombinované nomenklatury (KN) 2202, přičemž z této sazby vylučuje potraviny, mimo jiné nápoje obsahující mléko, které jsou klasifikovány jako služby související se stravováním na základě polské statistické klasifikace (PKWiU 56), a uplatňuje na toto zboží (jeho dodání nebo služby s ním spojené) sníženou sazbu DPH ve výši 8 %, jestliže průměrný spotřebitel při nákupu tohoto zboží nebo služeb považuje toto zboží (služby) za uspokojující stejnou potřebu?
- 2) Je se zásadou daňové neutrality a zásadou právní jistoty slučitelná správní praxe, která vede k uplatňování dvou různých snížených sazeb DPH na zboží, které má stejné objektivní vlastnosti a charakteristiky, v závislosti na poskytnutí služeb spočívajících v přípravě a podávání takového zboží, a rozlišuje tak toto zboží ze subjektivního, a nikoli objektivního hlediska?

(¹) Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

(²) Úř. věst. 2011, L 77, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Apelacyjnym w Krakowie (Polsko) dne 31. března 2022 – „R“ S.A. v. AW „T“ sp. z o.o.

(Věc C-225/22)

(2022/C 284/17)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Apelacyjny w Krakowie